

آمریکا زودتر نرخ بهره خود را افزایش می دهد یا انگلیس؟

بانکهای مرکزی آمریکا و انگلیس انتخاب مشابهی دارند. در دو سوی اقیانوس اطلس وضعیت اقتصادی نسبتاً رو به رشد است و نرخ بیکاری به زیر ۵ درصد رسیده است در نتیجه روند رو به رشد افزایش دستمزدها متوقف می شود و مطابق گزارش های بانک های مرکزی این دو کشور نرخ تورم در آمریکا زیر ۲ درصد و در انگلیس نزدیک صفر باقی می ماند.

اما هیچکس مطمئن نیست ثبات در بازار کار که شاخصه ای برای نمایش فشار تورم است تا چه زمانی تداوم می یابد. با در نظر گرفتن این دو فضا سوال اینجاست که دقیقاً چه زمانی نرخ بهره افزایش می یابد؟ و کدام یک زودتر اینکار را انجام می دهند؟

این هفته تولید ناخالص داخلی در دو سوی اقیانوس اطلس رشدی تماشایی داشت. اقتصاد آمریکا در ۳ ماهه دوم سال رشد اقتصادی سالانه ۲/۳ درصدی را نشان داد و میزان این رشد در ۳ ماهه نخست سال هم کوچک نبود. در گذشته نرخ رشد اقتصادی آمریکا در سال ۲۰۱۵ حدود ۱/۵ و برای انگلیس ۲/۲ درصد پیش بینی می شد.

عرضه و تقاضا بر تولید ناخالص داخلی تاثیر می گذارد و قضاوت درباره اینکه آیا وضعیت اقتصادی رو به بهبود است یا خیر را مشکل می سازد. بحث های شدیدی درباره پتانسیل بلندمدت عرضه در فضای بعد از بحران مالی در جریان است. جب بوش نامزد احتمالی حزب جمهوریخواه آمریکا برای انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ معتقد است رسیدن به رشد اقتصادی ۴ درصدی ممکن است و شماری از اقتصاددانان هم در این رابطه با او هم عقیده اند.

به هر حال نرخ بیکاری برای سنجش میزان تقاضا در بازار معیار بهتری است. در آمریکا بیکاری ۵/۳ و در انگلیس ۵/۶ درصد کاهش یافته است. در دو سو این ارقام نزدیک به آن چیزی است که بانکهای مرکزی این دو کشور پیش بینی کرده بودند ولی تحلیلگران نرخ بیکاری، بر اهمیت تحقیق وسیع تر در رابطه با ثبات بازار کار تاکید دارند که در آن به عنوان مثال تعداد کارمندان نیمه وقتی که به دنبال کار تمام وقت هستند در نظر گرفته شده باشند.

این هفته فدرال رزرو آمریکا اعلام کرد از ابتدای امسال رکود تا حدی کاهش یافته است و مطابق انتظار اقتصاددانان شماری آن را به عنوان نشانه ای برای افزایش نرخ بهره در ماه سپتامبر تفسیر می کنند. این گزارش احتمالاً چراغ سبزی به افزایش نرخ بهره است در مقابل شماری از معامله گرها نظر متفاوتی دارند. بازارهای مالی گمان می کنند نرخ بهره تا ماه دسامبر افزایش نمی یابد. یک مزیت تأخیر در افزایش نرخ بهره این است که با اعلام های مکرر فدرال رزوردر رابطه با انتظار افزایش نرخ بهره تا پایان سال، فرصت برای تطبیق شرایط اقتصاد با این سیاست فراهم می شود. این دیدگاههای متفاوت موجب بسته شدن دست معامله گرها در ماه سپتامبر می شود. با فراسایشی کردن تأثیر افزایش نرخ بهره از سوی سیاست گذاران به خصوص در مورد بازارهای نوظهور، پیش بینی آینده فوق العاده سخت شده است.

از سوی دیگر بسیاری به این نتیجه رسیده اند که بانک های انگلیس قبل از هرکاری منتظر تحلیل اقدامات فدرال رزرو آمریکا هستند. یک دلیل نرخ تبدیل پوند به دلار است. اگر آن ها زودتر دست به کار شوند پوند انگلیس از دلار آمریکا قوی تر خواهد شد و این امر به سرعت باعث ایجاد فشار تورمی می شود و با این استدلال تعجیل در افزایش نرخ بهره را خارج از اهداف سیاست گذاران می دانند.

اما شماری در مقابل این دیدگاه که باید منتظر فدرال رزرو آمریکا ماند مقاومت می کنند. مارک کارنی و سایر اعضای کمیته تعیین نرخ بهره انگلیس معتقدند می توان همراه با گزارش تورمی ماه نوامبر نرخ بهره را افزایش داد و در صورتی که آمریکا تا ماه سپتامبر نرخ بهره را افزایش ندهد ما شروع کننده این فرآیند خواهیم بود.

حدس و گمان ها در رابطه با پیش آمد ماه های آتی به صورت دیوانه و ارافزایش می یابد و بعضی از اینکه این دو بانک مرکزی به طور کافی درباره برنامه خود مطمئن نیستند انتقاد می کنند به خصوص اینکه فدرال رزرو این هفته میزان انتشار اطلاعات را کاهش داد.

تصور می شود درباره اهمیت تاریخ دقیق افزایش نرخ بهره مبالغه شده است. درست است که نگرانی درباره واکنش سریع و غیرمنتظره معامله گرها وجود دارد اما سیاست های پولی با توجه به انتظارات از پیامدهای تغییر نرخ بهره - و نه فقط تغییر یک عدد - تاثیر خود را نشان می دهد.

مقاله
سرمایه
تجارت
تجارت
تجارت